

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 66. Assertiones ex Libro IV. decerptæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

est hæretica & schismatica. Denique in capite ultimo Marcus demonstrare fatagebat, Hierarchiam Ecclesiasticam plurimum nunc per Pontifices Romanos confundi, ac turbari, hancque in rem falso Anacletum Papam allegat, qui tamen de Romanis Pontificibus nullam omnino mentionem fecerat.

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

§. LXVI.

Assertiones ex Libro IV. decerptæ.

Tandem Marcus Antonius in Libro IV. de Romana Ecclesia totus in eo erat, ut hæreticorum more ac voce Ecclesiam Romanam non esse peculiarem Petri Sedem, & Papas ideo Petri Vicarios, quia ejus puri Ministri sunt, vocari ostenderet: Ex erroneo autem hoc systemate sequentes profluxere propositiones. I. Magis aut non minus Paulo quam Petro debetur fundatio Romanæ Ecclesiæ; inconsiderate autem Eusebius Petrum secundo Claudii anno Romam venisse, & Chrysoftomus eum Romæ prædicasse asseruerunt; cum Petrus neque Antiochiæ neque Romæ proprie sederit, qui non ut sederet sed ut excurreret, Apostolatum accepit, proin ubique suam Cathedram, hoc est, Episcopalem potestatem secum detulit: *Censura.* Hæ propositiones sunt

Sæc. XVII. partim hæreticæ, partim S. Patribus
A. C. 1618. injuriôsæ, partim falsæ, atque igno-
 rantiam malitiamque Authoris pro-
 dunt. II. Paulus prius Romam venit,
 quam Petrus & ibi prior Apostolicam
 actualem potestatem exercuit usque ad
 mortem, primus igitur Petri adven-
 tus Romam ponendus est circa duode-
 cimam Neronis annum: integro proin-
 ferme decennio Paulus prius Romam
 venit, quam Petrus: *Censura.* Hæc
 propositio plane est temeraria, falsa &
 communi Patrum & Historicorum sen-
 tentiæ adversa: pari etiam censura
 perstringebatur sequens Marci proposi-
 tio: *Suspecta est Historia de Simonis Magi
 extinctione per Petrum Romæ facta ob Ju-
 stini & Irenæi silentium.* Præterea in
 capite secundo idem Apostata convin-
 cere nitebatur, *Romanam Ecclesiam esse
 tantum particularem Ecclesiam, unam ex
 ceteris, eoquod Pontifices se Ecclesiæ
 urbis Romæ Episcopos nominant; at
 inepte hæc verba ad hæreticum ipsius
 sensum detorqueri sentiebant Colonien-
 ses, qui tanquam falsam hæreticam &
 calumniosam pariter rejiciunt sequen-
 tem illius propositionem: Ecclesiam Ro-
 manam constat esse perfectissime schismati-
 sam, tyrannicam & Antichristianam, quia
 Caput se contra Christum verum Ecclesiæ
 Caput, constituit.* Iterata autem hæresi
 sca-

scatent duæ hæ illius **assertiones**: *Con-* **Sæc. XVII,**
stantinopolitana Ecclesia paribus cum Ro- **A. C. 1618.**
*mana eminet privilegiis, & Romanus Pon-
tifex non est proprie peculiaris Successor
Petri. Dum autem in capite septimo
asseruit, quod Ecclesia universalis nul-
lum habeat in terris unicum Caput univer-
sale, has subjunxit propositiones. I.
Primatus Romani Pontificis totus est
usurpatus, & Christi institutioni, sa-
crisque literis repugnans. II. Sicut
sola usurpatione Papa erexit, ita sub-
lata usurpatione potest & debet abo-
leri. III. Universalis Ecclesiæ Caput
hoc ingens toti Corpori grave, ambi-
tio potissimum Romana genuit. Qui
quidem Papatus monstruosus non statim
totus in lucem est editus; sed paula-
tim diversis se occasionibus offerentibus,
& per partes acceptis subinde incre-
mentis, ex informi imbecilloque em-
bryone in validum, & maturum fœtum
adolevit: tandemque exactis tempori-
bus partus ille infelix, totaque Eccle-
siæ infestus ex utero prodiit. Has au-
tem propositiones Coloniensis Universi-
tas tanquam hæreticas, schismaticas,
& in Romanum Pontificem injurias
damnabat: Haud mitiore ferula cæde-
bat sequentes hujus Authoris Assertio-
nes, quarum prima erat hæc: Roma-
nus Papatus universalis nunquam sanæ
 P 5 Eccle-*

Sæc. XVII. Ecclesiæ fuit cognitus. II. Papatu
 A. C. 1618. merum schisma & factio se a reliqua
 corporis compage avellens est. III.
 Pontifex est primus & maximus Cano-
 num contemptor, & conculcator. IV.
 Omnia hæc Sedis Apostolicæ privile-
 gia sunt falsa, partim ipso facto illegi-
 tima, partim aliis erepta, & usurpata.
 V. Concilia Occidentis sub jugo Mo-
 narchiæ Romanæ jam dominantis ap-
 plaudere tanto Monarchæ coacta sunt.
 VI. Postremarum ætatum Papæ, jam
 plane omni deposita modestia, cum
 multis & apertis, voluntariisque usur-
 pationibus, se ad hunc absolutum &
 maximum Papatum evexerunt, facti
 per fas, & nefas totius Ecclesiæ Mo-
 narchæ absoluti, & de suo hoc exorbi-
 tanti Monarchatu, non modo encomia,
 sed etiam Decretales, & definitiones
 ediderunt. VII. Bedam, & Anselmum
 & Hugonem Victorinum, & Bernar-
 dum, inter Monarchicos, non quidem
 decipientes, sed potius deceptos repo-
 nimus. Alios vero posteriores, magna
 ex parte parasitos & assentatores, ma-
 læque fidei deceptores, & contra pro-
 priam Scientiam, contentiosos, & ver-
 bosos Disputatores, istac in causa re-
 jicimus penitus, ne dicam, contem-
 nimus. VIII. Bonifacii VIII. defini-
 tio, quam secutus est etiam Leo X. qua
 decla-

declaratur, de necessitate Salutis esse Sæc. XVII.
 omni humanæ creaturæ Romano Pon- A. C. 1618.
 tifici (ut Capiti, puta in spiritualibus
 & temporalibus universali) subesse, er-
 rorem continet intolerabilem. IX. Si
 quis opponat in Concilio Constantiensi,
 fuisse Wicleffi, & Hussi articulum de
 Primatu Papæ ab eis negati condem-
 natum: Respondemus, Patres Concilii
 Constantiensis Monarchiam Ecclesiasti-
 cam tenuisse, & communissimo jam er-
 rore fuisse infectos.

Postquam vero inquissimus hic Ec-
 clesiæ fideique desertor egregie contra
 Pontifices cum lupis ullulaverat, tan-
 dem etiam solita sua modestia Cardina-
 les *Pontificii Electoratus usurpatores, ini-*
quos ejus in detentores, malæque fidei pos-
sessores appellabat, simulque Romani
 Pontificis Legatos & Nuntios carpe-
 bat, perinde ac si nonnisi ad fastum, do-
 minatum, avaritiam & rapacitatem,
 necnon ad sola negotia terrena, &
 temporalia tanquam Oratores, seu ve-
 rius Exploratores decernerentur: Has
 autem Assertiones Facultas Colonien-
 sis Theologica velut putidas calumnias
 ex hæreticorum cloacis erutas rejecit:
 Ceterum non minus mirum, quam ri-
 diculum videtur, quod novus hic Apo-
 stata æque ac ceteri Novatores tanto-
 pere deludare voluerint, ut nova dog-
 mata

Sæc. XVII. mata, novumque Ecclesiæ regimen ad-
A. C. 1618. invenirent, nullus tamen eorum solli-
 citus fuerit, ut nobis illam demonstra-
 ret Ecclesiam, in qua a prima Christi
 & Apostolorum ætate usque ad hodie-
 rum tempus ubique & ab omnibus
 communiter hæc doctrina & disciplina
 Ecclesiastica, quam ipsi stabiliunt, fuis-
 set servata; hæc certe juxta ipsos non
 fuit Romana; eam enim rejiciunt, &
 ipsemet Marcus etiam duntaxat primis
 temporibus sanam & vegetam, dein
 valetudinariam, ac demum penitus
 ægram fuisse asserit; nec etiam est Ec-
 clesia Græca, quæ hodie vel est Schis-
 matica, vel si est Romanæ unita novas
 hæc doctrinas averfatur: non erit A-
 riana, Nestoriana &c. quia hodierni
 Sectatores potissimos priorum horum
 hæreticorum errores (licet a non alia,
 quam ipsa Ecclesia Romana damnati
 fuerint) detestantur, nec cuncta recen-
 tiorum dogmata recipiunt, aut si ea
 amplectuntur, suam Ecclesiam primum
 paucis abhinc annis uti ex ipsis Aucto-
 rum suorum nominibus, & ætate patet,
 recens constructam fuisse profiteri co-
 guntur. Nimirum hi Ecclesiam extra
 Ecclesiam sibi in suo cerebro fabricant,
 prout cunctis hæreticis omni ævo fa-
 miliare fuit.